

4. PASTÝŘSKÝ LIST

k přípravě návštěvy Svatého otce Benedikta XVI.

(přečtěte v neděli 9. srpna 2009)

Drazí bratři a sestry,

věřícího člověka, který rok co rok prochází svátky liturgického roku, tyto svátky vždy znovu a znovu nově inspirují. Letos prožíváme přípravu na návštěvu Sv. otce Benedikta XVI. a v době, kdy slavíme dva významné svátky, svátek Proměnění Páně a slavnost Nanebevzetí Panny Marie, chceme se společně s Vámi zamyslet nad třetím tématem papežské návštěvy, nad ctností lásky.

Za oběma svátky, kdy jsme zahleděni do nebeské slávy, objevujeme lásku Boží i lidskou. Jsou to dokonce obrazy vrcholné lásky. Mariinu přijetí do nebe a povznesení k její důstojnosti nebeské Královny předcházelo její panensky čisté mateřství. S obrazem Královny nanebevzaté je spojen obraz matky s dítětem v náručí. Všem lidem všech dob je tento obraz srozumitelný. Životodárná láska Boží a pečující láska pozemské matky jsou silou tohoto symbolu. Život a láska jsou jedno.

Zjevení Božské podstaty Krista mělo posílit apoštoly Petra, Jakuba a Jana pro chvíle jeho vykupitelské oběti, smrti na kříži. Tou vešel Kristus provždy do své slávy, kterou třem apoštolům na okamžik poodhalil.

Oběť, kříž, smrt by chtělo mnoho lidí odsunout. Tyto skutečnosti však patří k životu. Kristův kříž je veliké znamení pravé lásky. Ježíš dělal celý život to, co na něm žádal Otec. A na kříži se mu zdá, že ho Otec v té bolestné situaci nechává, že nezasáhne, že ho po jeho celoživotní věrnosti neodmění, ale že ho opustil. Svou opuštěnost vykřičel na kříži: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Ale nevyčítá, miluje dál. Žádá Otce, aby odpustil těm, kteří ho ukřižovali. „Vždyť nevědí, co dělají.“ A nakonec odevzdává i svou duši, celý svůj život do rukou Otcových, do rukou jeho lásky, o které nepochybuje. A dostává vzkříšení, život věčný... Kříž nám ukazuje, že pravá Boží láska miluje zadarmo! Ne aby láskou něco získala nebo aby jí něco odplácela. Miluje zadarmo. A touto cestou získává... Ježíšův kříž je pozváním pro nás, abychom touto mírou poměřovali i my svou lásku...

Obracíme se především k mladým lidem, ale i ke všem ostatním s výzvou: Hledejte a objevte pravou lásku a chraňte ji! Jako zlé znamení smrti visí nad námi to, že láska je sobecky degradována jen na tělesnou rozkoš. Kult požívačnosti brání plodnosti a nabízí náhražky skutečné lásky. Vám, mladí přátelé, chtějí vzít krásu, kouzlo, ducha, radost a sahají na Váš život. O křesťanech říkají, že mladým lidem berou štěstí přirozenosti a nakládají na ně břemena, která je neurotizují. Nepřestaneme Vás varovat před takovými cestami, které nevedou nakonec ke štěstí. Nabízejí Vám svobodu. Ale cenou za tuto zvláštní „svobodu“ je ztráta lidské důstojnosti. Člověk není soustavou fungujících žláz a láska znamená mnohem víc než pouhý sex. Písmo sv. říká, že „Bůh je láska“ (1 Jan 4.8)

Kdosi vyslovil poetickou myšlenku, že především křesťané mají za úkol uhájit tajemné zahrady lásky proti nestoudným vandalům, kterým stačí trpké plody popadané pod planými stromy. Je a bude to nelehký úkol, ale poneseme ho věrně, protože jsme pochopili výzvu apoštola Pavla: „*V tom všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval*“ (Řím. 8.37) Víme, komu jsme uvěřili.

Svět bez lásky žije jen pro sebe a ztrácí štěstí a naději, nemá budoucnost. Vše se však může změnit k lepšímu, jestli se lidé naučí opravdově milovat, žít pro dobro druhých. Jako křesťané jsme poznali Lásku a uvěřili jsme v ni. Je tedy našim úkolem dát lidem kolem nás poznat Boha, který je láska. K obrazu jeho lásky jsme stvořeni...

K tomuto společnému úsilí vám všem ze srdce žehná Váš

***Miloslav kard. Vlček, arcibiskup pražský
spolu s ostatními biskupy Čech a Moravy***